⁊ pſ̃. alibi dormierūt ſomnū ſuū oēs viri diuitiaꝝ ⁊ nihil in
uenerūt in manib⁹ ſuis. q2 nihil in manus pauperꝝ poſue-
runt ſequit̃.

5 ❡ Benedictus dominus qui nō dedit nos
in captionem dentibus eorum.

❡ Bn̄dictus) Secūda ps vbi aſcendens agit gr̃as de ſua
liberatiōe ⁊ laqueoꝝ cōtractione nō em̄ ſibi ſ; deo h̄ attri-
buunt̃. vn̄ dicit (bn̄dictus) ſit (dn̄s q̄ nō dedit nos) ſuos
ſuos (in captionē dentib⁹ eoꝝ). i. q̄ non pmiſit nos ab ho
ſtib⁹ deuorari q̄ more feraꝝ frendentiū dentibus lacerare
nos volunt. vel more venantiū cape vt feras q̄ eſcā i mu-
ſcipula ponūt Jere. v. Inuēti ſunt in pplo meo impij in-
ſidiātes quaſi aucupes laqueos ponētes ⁊ pedicas ad ca
piendū viros p hoc aūt qd dicit (q̄ nō dedit nos) innuit̃
q2 ⁊ hō meruit. ⁊ q2 de⁹ potuit ſunt duo genera hoim a q̄ꝝ
dentib⁹ magnū ē liberari. ſ. detractores ⁊ adulatores. de q̄
bus dr̃ Prouerbioꝝ. xxx. Generatio q̄ p dentib⁹ gladios
hꝫ ⁊ pmādit molarib⁹ ſuis vt comedāt inopes de terra et
paupes ex hoibus Joel. j. Dentes ei⁹ vt dentes leonis et

F Detractio et adulatio tri-pliciter ſiunt

molares eius vt catuli leonū. detractio fit trib⁹ mōis Pri
mo p falſi mali impoſitionē. Scd̄o p veri mali ampliatio
nē. Tercio p veri boni diminutionē. Silr̃ adulatio fit tri-
bus modis. Primo p mali facti diminutionez. Secundo
p boni facti magnificationē. Tercio p falſi boni impoſiti-
onē. vn̄ ſignificant̃ p ſecundā beſtiā Dan̄. vij. de qua dici
tur q2 in pte ſtetit. ⁊ tres ordines dentium erāt in ore eius
Prouerbio. xv. Jaculū ⁊ gladi⁹ ⁊ ſagitta acuta hō q̄ loq̄t̃
ꝯ primū ſuū falſum teſtimonium.

6 ❡ Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de la
queo venantium laqueus contritus eſt: et
nos liberati ſumus.

G Anima eripi-tur ſicut paſ-ſer de laqueo venantiū de-monum ſi ſex ꝯditiōes paſ-ſeris habet

❡ Erepta ē) dn̄o faciēte (de laqueo venantiū). i. demonū
vel maloꝝ hoim q̄ bonos more venātū pſequūt̃ Treno
rū. iij. Aperuerūt ſup nos os ſuū oēs inimici nr̄i formido
⁊ laq̄us facta ē nobis vaticinatio ⁊ cōtritio ⁊ venatione ce
perūt me quaſi auē inimici mei gratis. Nota paſſer auis
modica ⁊ calida leuis agilis ⁊ pennata habitās i petra ſic
aīa q̄ vult a laq̄o liberari: dꝫ ee modica p hūilitatē q̄ nō ti
met laqueos beat⁹ Anthoni⁹ vidit p reuelationē totū mū
dū plenū laqueis ⁊ dixit dn̄e quis poterit euadere oēs la
queos iſtos. ⁊ rn̄dit dn̄s ſola hūilitas Apoca. iij. Ecce de
di corā te oſtiū apertū ⁊ nemo p̄t claudere q2 modicā vir-
tutē habes. idō dr̃. j. Cor. xiiij. Malicia puuli eſtote. Ma
thei. xix. Sinite puulos venire ad me taliū ei ē reg. ce. Itē
debet eē calida p charitatē Apoc. iij. vtinā frigidus eſſes
aut calidus ſ; q2 tepidus es nec frigidus nec calidus inci-
piā te euomere ex ore meo. Itē dꝫ eē leuis p abiectionem
terrenoꝝ. Math. xix. ecce nos reliq̄mus oīa ⁊ ſecuti ſum⁹
te. Itē dꝫ eē agilis p obedientiam Eſaie. lxj. q̄ ſunt iſti qui
vt nubes volāt ⁊c̄. Itē debet eē pennata varietate vtutuꝫ
⁊ bonoꝝ moꝝ. Prouerbi. j. fruſtra iacit̃ rethe ante oclos

H Multiplex laqueus

pennatoꝝ. Itē dꝫ nidificare i petra. i. in dn̄i paſſiōe mora
ri. Can̄. ij. veni colūba mea in foraminib⁹ petre i cauerna
macerie. pſ̃. petra refugiū erinacijs. Eſt aūt multiplex laq̄
us. Prim⁹ ē corpalis. pſ̃. in laqueo hūiliabit eū iclinabit ſe
⁊ cadet cū dn̄atus fuerit pauperꝝ. Secūdus malū exēplū
Oſee. v. Attēdite dom⁹ iſrael ⁊ dom⁹ regis auſcultate q2
vobiſcū iudiciū ē qm̄ laque⁹ facti eſtis ſpeculationi ⁊ ſicut
rethe expanſum ſup tabor. Eſaie. xlij. laq̄us iuuenū oēs et
in domib⁹ carcerꝝ abſcōditi ſunt. Terci⁹ ē ſpecies mulieꝝ
Eccl̃es. vij. Inueni amariorē morte mulierez q̄ laq̄us ve
natoꝝ ē ⁊ ſagena cor eius vincula ſunt man⁹ illius q̄ pla
cet deo effugiet illā q̄ aūt pctōr ē capiet̃ ab illa. Quartus
ē decor creaturaꝝ. Sap. xiiij. creature dei in odiū facte ſūt
⁊ in tentationē aīe hoim ⁊ muſcipulā pedibus inſipientiū
Pſalmus. Parauerunt laqueos pedibus meis ⁊ incur-
uauerūt animā m. Quintus ē carniſvoluptas. Job. xviij
tenebit̃ plāta ei⁹ laq̄o. i. finis vite ⁊ exardeſcet ꝯ eum ſitis.
Sene. nō aliter reſpicio corpus m. q̄ꝫ aliq̄d vinculū liber-
tati mee circūdatū. Sext⁹ ē dignitatū ambitio. pſ̃. in via q̄
ambulabā abſconderūt ſupbi laqueū mihi. Job. xviij. ab
ſcōdita ē in terra pedica ei⁹ ⁊ decipula illi⁹ ſuper ſemitas.
Septimus ē occulta demonū ſuggeſtio. Prouerbio. j. ab
ſcondam⁹ tendiculas ꝯ inſontē ⁊ infra fruſtra aūt iacitur
rethe an̄ oculos pennatoꝝ. Octauus ē verborum fallacia
ſeu deceptio pſ̃. narrauerūt vt abſconderēt laq̄os dixerūt
q̄s videbit eos. Nonus eſt ypocriſis ſeu ſimulatio. iſto la
queo capiunt̃ pbende ⁊ dignitates ⁊ decipiunt̃ plati. Ec-
cleſiaſtici. ix. in medio laqueoꝝ gradieris ⁊ ſup dolentiuꝫ
arma ambulabis (laqueus ꝯtritus ē) nō dicit ruptus ſed
(ꝯtritus) vt ferreus in q̄ fortitudo pſecutionis ⁊ vtus li-
berātis oñdit̃ (⁊ nos) in q̄bus ē deus (liberati ſum⁹) Ne
autē ſibi viderent̃ aſcribere laqueoꝝ cōtritionē ⁊ ſuā libe
rationē quaſi ingrati ⁊ elati ſubdit oñdens a quo fuerit la
queoꝝ ꝯtritio ⁊ ipoꝝ liberatio. ſ. a deo q̄ liberat ſperātes i
ſe. Juxta illud Eccli. ij. reſpicite filij nationes hominum ⁊
ſcitote q2 nullus ſperauit i dn̄o ⁊ confuſus eſt dicit ergo.

❡ Adiutorium noſtrum in nomine domini
qui fecit celum ⁊ terram. 7

❡ Adiuto. nr̃m) ad laqueoꝝ ꝯtritionē ⁊ noſtrā liberatio-
nē (i noie dn̄i). i. in vtute dn̄i noiabili ē. vel fuit q̄ (fecit ce
lū ⁊ terrā) ⁊ ꝯtinētia ⁊ iō nemo reſiſtere p̄t ei. Job. ix. quis
reſtitit deo ⁊ pacē habuit. Dan̄. iiij. Nos tulit dn̄s et edu
xit de fornace ferrea egypti. Prouer. xxj. Nō ē ſapiētia nō
ē prudētia nō eſt ꝯſilium ꝯ dn̄m.

Pſalmus CXXIIII Pſ. cxxiiij.

1 Qui confidūt in domino ſicut mons
ſyon non commouebitur ineternuꝫ
qui habitat in hieruſalem.

❡ Qui ꝯfidūt) In pcedēti pſ̃. vir iuſtus aſcendēs p gdus
cātici ſeu p cātica graduū attribuit dn̄o ſuā liberationem
q̄ ſola mīa ſua liberauit eū ab oibus aduerſis q̄ ipius ipe
diebāt aſcēſum. liberat⁹ aūt oñdit in hoc pſ̃. totā fiduciaꝫ
eē ponendā in dn̄o q̄ ſp liberat ſperātes i eo vn̄ ſext⁹ gra-
dus ē firmiter i dn̄o ꝯfidere ⁊ imobiliter. Titul⁹ canticuꝫ
graduū. i. leticia iūcta ꝯfidētie. Intētio monet ꝯfidere in
ſolo dn̄o. Modus biptitus ē pſ̃. p̄ oñdit ꝯfidētes in dn̄o
nō poſſe moueri more montis. Scd̄o rectis corde futurā
pſperitatē pcat̃, ⁊ nō rectis corde futurā vindictā p̄dicit:
ibi (bn̄fac) oñdens igit̃ ꝯfidētes in dn̄o non poſſe moueri
vt (q̄ ꝯfidūt in dn̄o). i. ex toto corde ꝯfidunt: nō cōmoue-
bunt̃ (ſicut mōs ſyō nō ꝯmouebit̃ ineternū. q. d. q̄ ꝯfidūt
i dn̄o nō p̄nt moueri a bono ſicut nec mōs ſyō p̄t moueri
a loco ſuo: nec p̄t intelligi ad lr̃am mons ſyon: q2 i fine ſe-
culi mouebit̃: vn̄ dꝫ intelligi ſpūaliter. i. xp̄s in q̄ ē funda-
ta eccl̃ia ſicut dr̃ Eſa. ij. Erit in nouiſſimis dieb⁹ pparat⁹
mons dom⁹ dn̄i in vertice montiū ⁊ eleuabit̃ ſup colles.
Itē Mathei. v. Nō p̄ōt abſcōdi ciuitas ſup montē poſi-
ta ⁊ re vera q̄ in hoc mōte vere cōfidit nō p̄t moueri ideo
dr̃ Jere. xvij. Bn̄dictus vir q̄ cōfidit in dn̄o ⁊ erit dn̄s fi-
ducia eius ⁊ erit quaſi lignū qd̄ trāſplantat̃ ſup aquaſ qd̄
ad humorē mittit radices ſuas ⁊ nō timebit cum venerit
eſtus ⁊ erit foliū ei⁹ viride ⁊ in tpe ſiccitatis nō erit ſollici-
tū neq3 aliq̄n deſinet facere fructū. Eccli. xj. Cōfide in deo
⁊ mane in loco tuo ⁊ aſſignat̃ rō infra codē. xxxij. vbi dr̃ q̄
ꝯfidit in illo nō minorabit̃ iō dicit ipe Joh. xvj. Confidi-
te ego vici mundū: deinde oñdit q̄ ſunt illi qui cōfidunt ⁊
q̄ nō mouebunt̃ ſicut mōs cū mouet̃ (q̄ habitat) vl̃ (habi
tāt) alia lr̃a (in irl̃em) nō litteralez q2 ciues ſepe captiuati
ſunt: ſ; ſpūalem de qua dr̃ Gal. iiij. Illa que ſurſum ē hie
ruſalē libera ē q̄ ē mater nr̄a q̄ in illa habitant iā pfruitio
nē nullo mō moueri p̄nt: q2 cōfirmati ſunt: qui vo hitant
ibi p fidem ⁊ ſpem ⁊ deſiderium ⁊ contemplationem vix
moueri poſſunt: ſicut apoſtolus qui dicebat Phil. iij. Cō-
uerſatio noſtra in celis eſt: ⁊ ideo alibi dicit certus ſum q2
neq3 mors neq3 vita neq3 creatura alia poterit nos ſepa-
rare a charitate dei que eſt in xp̄o ieſu. Sunt autem q̄daꝫ
qui non in domino ſed in virtute ſua confidunt ⁊ hi facili
ter mouentur vt paſſer: de quibus dicitur in pſ̃. Qui con-
fidunt in virtute ſua ⁊ in multitudine diuitiarū gloriant̃

I Nota q̄nq3 i quib⁹ non eſt

confidendū ſed in deo.

⁊c. Sunt ⁊ alij qui confidūt in diuitijs ⁊ hi cito corruūt de quibus dr̄ Prouer. xj. Qui cōfidit in diuitijs corruet. alij cōfidūt in parentibꝰ ⁊ hi maledicti ſunt. Jeremi. xvij. maledictus qui ꝯfidit in hoīe ⁊ ponit carnē brachiū ſuū. alij ꝯfidūt in ꝑncipibꝰ ſuis ⁊ his nō ē ſalus qđ oſ̄dit pſ̄. dicēs Nolite cōfidere in ꝑncipibꝰ i filijs hoīm in quibꝰ nō eſt ſalus. Alij in ꝓmiſſionibꝰ hoīm ⁊ hi frequēter fallunt̄. de q̄bus Jere. vij. Nolite ꝯfidere in verbis mēdacij dicentes templū dñi: templū domini templū domini eſt.

e **Montes in circuitu eius: et dominus in circuitu ppl̄i ſui ex hoc nūc et vſqꝫ in ſeculū**

Mōtes ⁊c.) hic deſcribit qualis ē illa ir̄lem cuiꝰ habitatores moueri nō poſſunt ⁊ hoc ideo ē: qꝛ (montes) .i. angeli ꝓphe: apl̄i: martyres cōfeſſores: ⁊ ceteri ſancti (ſunt in circuitu eius) quaſi murus defenſionis. ſancti eñ eccleſiam muniūt ⁊ defendunt doctrinis exemplis miraculis: orōnibus: de his mōtibus dr̄ ſupra fundamēta eiꝰ in montibus ſanctis. ⁊ iterū. leuaui oculos meos in mōtes. Et dicūtur ſancti mōtes. Primo qꝛ ſunt immobiles vñ ſupra. Juſticia ſicut montes dei. Secūdo qꝛ ꝑmo recipiūt radios ſolis ⁊ inde deſcēdit ad valles vñ ſupra ſuſcipiant montes pacē populo. Tercio ꝓpter eminentiā vite ⁊ ſciētie. Eſa. xl. ſup montē excelſum aſcende tu qui euāgelizas ſyon. Itē ſunt montes virtutes. Gen. xxij. dixit dñs abrae tolle filiū tuū vnigenitū quē diligis yſaac ⁊ offeres illū mihi in holocauſtū ſup vnū montiū quē monſtrauero tibi abraam eſt vir iuſtus filius eius bonū opus qđ offerri debet domino nō alij ⁊ hoc ſup vnū montiū .i. ſup vnā virtutū .ſ. humilitatē q̄ mons recte dicit̄ moria .i. viſio qꝛ hūilitas facit deū videre ⁊ videri a deo. Iuxta illud. Luce. j. reſpexit humilitatē ancille ſue. Itē ſunt mōtes duo teſtamēta de qbꝰ pſ̄. inter mediū montiū ptranſibūt aque ⁊ Zacharie. v. Ecce quatuor quadrige egrediētes de medio duoꝝ montium ⁊ montes: montes erei ⁊ de iſtis montibus pt̄ intelligi (mōtes) virtutū ⁊ teſtamentoꝝ (in circuitu eius) .i. Eccl̄ie q̄ſi muri muniētes ⁊ ꝓtegentes ⁊ decorātes eam ſunt ⁊ alij montes .ſ. demones de quibus dr̄ in pſ̄. trāſferent̄ mōtes in cor maris. Itē ſupbi homines dicunt̄ mōtes. Eſa. lxiiij. vtinā diſrūperes celos ⁊ deſcēderes a facie tua mōtes defluerēt. Itē diuites dicunt̄ montes. ij. Reg. j. Mōtes gelboe nec ros nec pluuia veniāt ſu. vos. Gelboe eñ interp̄tat̄ aceruus harenaꝝ vel pluuiaꝝ ⁊ hij oēs in circuitu ieruſalem ſunt impugnātes vndiqꝫ eā iniq̄ eñ in circuitu ambulāt. ſ; qꝛ omnis defenſio ē a deo ſubiungit̄ (⁊ dñs in circuitu populi ſui) quaſi murus ex omī parte ꝓtegens. Eſaie. xxvj. vrbs fortitudinis noſtre ſyon ſaluator ponet̄ i ea murus ⁊ antemurale. Zacha. ij. ego ero ei ait dñs murus in eius exercitu ⁊ ne putaret aliqs qꝫ nō ſemp ſed ad tempus ꝓtegit dominus populū ſuum ideo addit (ex h̄ nunc ⁊ vſqꝫ in ſeculū) .i. ſemp ⁊ cōtinue. Math. vlt. ecce ego vobiſcū ſum omnibus die. vſqꝫ ad cōſumma ſecu. ⁊ ideo nūq̄ cōmouebunt̄.

f Sancti q̄re dicūt̄ mōtes

g **Quia non relinquet dominus virgā peccatorū ſuper ſortem iuſtorū vt non extēdāt iuſti ad iniquitatem manus ſuas.**

Quia nō relinquet) diu lꝫ ad tēpus aliqñ relinquat (dominus virgā petōꝝ) ſeu tyrannidē. ſic eñ dr̄ virga. Eſa. x. ve aſſur virga furoris mei baculꝰ ipſe ē (ſup ſortē iuſtorū) .i. ſup iuſtos ſorte electos vt ſint hereditas dñi vñ Ephe. j. in quo ⁊ nos ſorte vocati ſumus .i. ſola gr̄a diuina. Danielis. xij. Nobis in ſorte tua in fine dieꝝ. Eccli. xiiij. In diuiſione ſortis da ⁊ accipe ⁊ iuſtifica animā tuā ⁊ quare nō relinquet̄ (vt nō extendāt iuſti ad iniquitatē manꝰ ſuas) .i. vt patiēter ⁊ humiliter ⁊ pacifice ſuſtineāt tribulationes intelligētes ea eē ad tempus: forte eñ ſi crederēt iuſti tribulationes eſſe ꝑpetuas deſererēt iuſticiam murmurando ꝑ impatientiā vel ſeipſos vindicādo ꝑ ſuperbiam: ſ; ideo nō deficiunt quia ſciūt qꝫ parum durabunt iſte tribulationes: ⁊ merces ꝓ illis erit eterna. ⁊ ideo dñs ꝑmittit eos tribulari ad tempus vt maiorē mereant̄ gloriam. Eſaie. liiij. Ad punctū in modico dereliqui te ⁊ in miſerationibus magnis cōgregabo te. ij. Cor. iiij. Id qđ in preſenti eſt momentaneum ⁊ leue tribulationis veſtre ſupra modū in ſublimitate eternū glorie pondus operabit̄ in vobis. Hebreo. xij. Omīs diſciplina in p̄ſenti quidem videt̄ nō eſſe gaudij ſ; meroris. poſtea aūt fructū pacatiſſimum exercitatis ꝑ eā reddet iuſticie. Itē ſic (nō relinquet dñs virgā peccatoꝝ ſup ſortem iuſtoꝝ) .i. nō ꝑmittit hereditatē iuſtoꝝ occupari a malis: licet tꝑalia eoꝝ aliqñ ꝑmittat diripi ⁊ auferri ad ꝓbationē eoꝝ. vt patꝫ in Job. ix. Terra data ē in manus impij: ⁊ quare hoc facit dñs (vt nō extendāt iuſti) ꝑ ſuperbiā aut auariciā) ad iniquitatem manus ſuas) aliena .ſ. ꝯcupiſcēdo aut ꝑ potentiā paupes opꝑmendo ſicut alij diuites faciūt vt dicit̄ Jaco. ij. Nonne diuites ꝑ potentiā opꝑmunt vos ⁊ ipſi trahūt vos ad iudiciū aut ideo non ꝑmittit occupari a malis hereditatē iuſtoꝝ vt ipſi hoc ſcientes (nō extendāt) ꝑ impacientiā (ad iniquitatē ma. ſu.) q. d. vt bene ſuſtineāt. Hebreo. x. Rapinā bonoꝝ veſtroꝝ cū gaudio ſuſcepiſtis cognoſcētes vos habere meliorem ⁊ manentem ſubſtātiam: nolite itaqꝫ amittere confidentiam veſtram que magnam habet remunerationem.

Benefac domine. bonis ⁊ rectis corde. h

Secūda ps vbi p̄catur bonis futurā ꝓſperitatem ⁊ malis futurā vindictā p̄dicit. ⁊ ꝑmo p̄catur bonis bonum futurū. dicit ergo (bñfac dñe) .i. bona da dñe tꝑalia ad ſuſtētationē ſpiritualia ad iuſtificatioē celeſtia ad remunerationē (bonis ⁊ rectis corde) bonos dicit illos q̄ bona faciūt rectos corde illos qui in ſuis opibus rectā intentionē cuſtodiunt. ij. Machabe. j. benefaciat vobis dominus ⁊ meminerit teſtamēta ſui qđ ad abraam yſaac ⁊ iacob locutus eſt.

Declinantes autem in obligationes: adducet dominus cum operantibus iniquitatem pax ſuper iſrael. i

Declinātes aūt) a recta via qua boni ⁊ recti incedūt (in obligationes) culpe ⁊ pene (adducet dñs) vel ꝑmittendo vel faciēdo (cū operantibus iniquitatē) .q. d. illos q̄ declinant a recto puniet dominus ſicut illos qui operant̄ malum. vtrunqꝫ enim malum eſt ⁊ pena dignum ſcilicꝫ omiſſio boni et tranſgreſſio mali. Jeremie. vj. Omnes iſti pncipes declinantes ambulantes fraudulenter es ferrū vniuerſi corrupti ſunt. Eſaie. xxxj. Cōſurget dominus contra domū peſſimorum ⁊ contra auxilium operantiū iniquitatem hec venient malis: ſed quid bonis erit concludit vno verbo (pax ſuper iſrael) .i. ſuper bonis nunc vide videntibus deum ⁊ tandem ſpecie viſuris ſuper hijs erit pax. id eſt xp̄s qui eſt pax noſtra qui fecit vtraqꝫ vnū. Epheſe. ij. qui pacem eternitatis dabit ſup pacem petōris. Eſa. xxvj. Dñe dabis pacem nobis. Joh. xiiij. Pacem relinquo vobis pacem meam do vobis. Eſaie. xxxij. Sedebit populꝰ meus in pulcri. pacis ibi erit pulcra pax qꝛ ex nulla parte erit turbatio. anima eñ habebit pacē infra qꝛ caro omīno obediet ſpiritui. vnde Auguſti. de ciuit. dei vbi voluerint ſpiritus ſtatim erit ⁊ corpus. Item pacē ſupra qꝛ anima omīno erit deo obediēs. Itē pacē intra qꝛ rō et voluntas omīno cōcordabunt. Item pacem extra qꝛ nulla creatura nocebit ei ⁊ nihil ꝯcupiſcet qđ nō habeat: ⁊ ita pax erit vndiqꝫ qꝫ pulcritudo pacis ⁊ abundantia: vñ ſupra. Fiat pax i vtu. tua. Et abū. in tur. t. Eſa. lxvj. declinabo ſup eā .ſ. ir̄lem quaſi flumen pacis.

k De quadruplici pace in patria.

Pſalmus. CXXV

pſ. cxxv.

a **In conuertendo dominus captiuitatem ſyon facti ſumꝰ ſicut conſolati.**

In p̄cedenti pſ. egit ꝓpheta de confidentia viri iuſti qui propter firmitatem monti ſyon comparatur. In h̄ autem pſalmo agit de conſolatione reuertentis a ſpirituali captiuitate: vnde ſicut ſextus gradus eſt cōfidentia de auxilio dei. ita ſeptimꝰ ē ꝯſolatio d̾ reuerſiōe ſpūali. Titulꝰ (canticū graduū) .i. leticia hita d̾ reuerſiōe captiuitat̄ ſupple cōtinet̄ h. Intētio monet ad gaudiū ꝓ ſpūali liberatōe. modꝰ hiptitꝰ ē pſ̄. Primo magnitudo facti ex magnitudie gaudij oſtendit̄. Secūdo orat illā reuerſionē ⁊ q̄q̄ in ea futurū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf